

# Razlike između muškaraca i žena u percepciji partnerove autentičnosti

---

Đurđa Grijak<sup>1</sup>

*Tehnički fakultet „Mihajlo Pupin“ u Zrenjaninu,  
Univerzitet u Novom Sadu*

Ovo istraživanje je urađeno kako bi se utvrdilo da li postoje razlike u percepciji partnerove autentičnosti s obzirom na pol i starost ispitanika, dužinu braka, zadovoljstvo partnerskim odnosom i zadovoljstvo podrškom partnera. Uzorak su činila 32 bračna para (N=64), prosečne starosti 40 godina. Dužina braka ispitanika bila je od 4 do 33 godine. U istraživanju je korišćena Skala autentičnosti u partnerskim odnosima (Grijak, 2018). Rezultati su pokazali da ne postoje statistički značajne razlike između muškaraca i žena u percepciji partnerove autentičnosti. Međutim, razlike u percepciji partnerove autentičnosti postoje s obzirom na zadovoljstvo partnerskim odnosom muškaraca i s obzirom na starost žena. Muškarci koji su zadovoljniji odnosom s partnerkom i žene starosti između 41 i 49 godina percipiraju svoje partnerke/partnere autentičnijim. Prikazano istraživanje treba da bude doprinos detaljnijem interpersonalnom ispitivanju autentičnosti u partnerskom odnosu i ciljevima partnera u tom odnosu.

**Ključne reči:** autentičnost u partnerskom odnosu, partnerska povezanost

## Uvod

Konstrukat autentičnosti ima dugu istoriju kod humanističkiki egzistencijalnih teoretičara koji su tvrdili da samoaktualizovana ponašanja pružaju pojedincu mogućnost više integrisanog i organizovanog osećaja *ja* (Maslow, 1968; Rogers, 1961). Autentičnost, definisana kao spremnost na otvorenu i iskrenu razmenu misli i emocija s partnerom, nije motivisana pobunom ili kompulzivnom potrebom za nezavisnošću, nego pre izražavanjem unutrašnjeg *ja* koje je u skladu sa osnovnim potrebama drugih. Mali broj istraživanja ukazuje na to da autentično, odnosno neautentično ponašanje u odnosima s drugim ljudima zavisi od ličnog iskustva, strategija rešavanja konflikata i njihovih ishoda (Lopez i Rice, 2006). Nejednakost moći, percepcija pretnje po

---

1 djurdja.grijak@gmail.com

odnos ili očekivanje odobravanja od strane partnera jesu prediktori neautentičnog ponašanja koje je negativno povezano s mentalnim zdravljem (Lopez i Rice, 2006). Ipak, različita ponašanja u različitim odnosima ne moraju uvek biti lažna ponašanja, jer osoba može svoje ponašanje da prilagođava pojedinim odnosima (Snyder, 1987). Autentično ponašanje pojedinca uobičajeno je u kontekstu emocionalno značajnih odnosa (porodica, partneri, bliski prijatelji), što ukazuje na to da spremnost na autentičnost može biti ključni faktor bliskih odnosa u kojima ljudi teže međusobnoj razmeni i proceni autentičnosti (DePaulo i Kashy, 1998). Jedna studija (Neff i Harter, 2002) pokazala je da će osobe koje su preokupirane time da održe odnos s partnerom i rešavaju konflikte pristajanjem na partnerove potrebe, svoje ponašanje u partnerskom odnosu proceniti pre kao neautentično. To su potvrdila i istraživanja koja su se bavila obmanom u bliskim odnosima, a čiji su rezultati pokazali da ispitanici svesno koriste obmanu kako bi izbegli konflikt ili ljutnju partnera (Cole, 2001; Metts, 1989; Peterson, 1996).

Model upravljanja motivacijom uzajamnog reagovanja (Murray i Holmes, 2009) definiše nesigurnost u partnerove motive kao osnovnu prepreku adekvatnoj reakciji drugog i potpunoj intimnosti i zadovoljstvu u partnerskom odnosu. Autori su izdvojili četiri principa upravljanja motivima u partnerskom odnosu koji opisuju proces regulacije rizika i razvoj intimnosti. Prvi princip: kratkoročni ciljevi koje svaki pojedinac sebi postavlja u situacijama pomešanih motiva (konflikt interesa) daju informaciju o tome kako partner percipira rizik po intimnost. Drugi princip je usmeren na ostvarivanje zajedničkog optimalnog ishoda odnosa, pri čemu partneri moraju da odole iskušenju da sebe zaštite od iskorišćavanja, što uključuje problem (ne)postojanja interpersonalnog poverenja. Treći princip opisuje mehanizme odgovorne za spontane emocije, misli i ponašanja. Ti mehanizmi stvaraju proceduralna pravila „šta-ako” iz kojih se dobijaju informacije o interpersonalnom poverenju. Četvrti princip ukazuje na to da isto proceduralno pravilo „šta-ako” varira među partnerima kao funkcija rizika konflikta u kom se partneri nalaze. Model konceptualizuje dva odvojena a, ipak, povezana cilja partnera – samozaštitu i povezanost. Ciljevi samozaštite odnose se na strahove osobe od odbijanja i napuštanja koji se javljaju kada se partner opaža nestabilnim. Nasuprot tome, ciljevi povezanosti se odnose na traženje veće bliskosti i intimnosti sa partnerom.

Transparentnost u motivima, povezana s percipiranom partnerovom autentičnošću, može voditi ka tome da pojedinac procenjuje da partner zaslužuje više poverenja usled ličnog uverenja da partner nije sklon obmani (Wickham, 2013). Pretpostavlja se da će opažanje autentičnosti partnera povećati mogućnost da osoba usvoji ciljeve povezanosti i umanjiti mogućnost da usvoji ciljeve samozaštite. Kako je autentičnost povezana sa otvorenošću u motivima i spremnošću na intimnost, pojedinci koji veruju da im je partner autentičan trebalo bi da procenjuju svoj odnos stabilnijim i izvesnijim, što vodi ka jačim ciljevima međusobne povezanosti i slabijim ciljevima samozaštite. Prema modelu

socijalne podrške (Cutrona, Russell, i Gardner, 2005), percepcija partnerove podrške koja uključuje unutrašnje i stabilne karakteristike poput ljubaznosti i privrženosti (Fincham i Bradbury, 1992) vodi ka povećanju osećanja poverenja, većeg zadovoljstva i nižeg nivoa stresa (Rempel, Holmes, i Zanna, 1985). Sama percepcija podrške u partnerovom ponašanju odraz je percepcije partnerove autentičnosti u njihovom odnosu. S druge strane, percepcija neautentičnosti partnera u odnosu odraz je nepoverenja u partnerove motive i sumnje u partnerovu sposobnost i želju da pruži podršku i u budućnosti. Studije koje su se bavile odnosom između autentičnosti i zadovoljstva odnosom koristile su intrapersonalnu metodologiju i pokazale su da autentičnost osobe u bliskim odnosima ima uticaj na ishod samog odnosa, a rezultati više studija pokazali su i da je autentičnost u odnosu pozitivno povezana sa samopouzdanjem i negativno sa depresijom i samoobmanom (Brunell i sar., 2010; Lopez i Rice, 2006).

Navedena istraživanja (Cole, 2001; Metts, 1989; Peterson, 1996; DePaulo i Kashy, 1998) pokazala su potrebu da se autentičnost istražuje kao relacioni konstrukt, što bi doprinelo saznavanju uslova i procesa koji podstiču ili sprečavaju autentično ponašanje. Stoga je definisana Skala autentičnosti u partnerskim odnosima (Authenticity in Relationships Scale – AIRS; Lopez i Rice, 2006). Kod nas je sprovedeno istraživanje s ciljem provere pojedinih psihometrijskih karakteristika srpske adaptacije Skale autentičnosti u partnerskim odnosima (Grijak, 2018). Konfirmativnom faktorskom analizom izdvojena su dva faktora – *neprihvatanje obmane* i *prihvatanje intimnog rizika*, koji su u korelaciji, čime su potvrđeni rezultati dobijeni na originalnoj skali (Lopez i Rice, 2006). Rezultati analize konvergentne validnosti pokazali su da je supskala *neprihvatanje obmane* u statistički značajnoj negativnoj korelaciji s pozitivnim afektom, zadovoljstvom partnerskim odnosom, zadovoljstvom podrškom partnera i autentičnim životom. Dakle, osobe koje manifestuju neautentično ponašanje sklone su negativnim emocijama, žive prema očekivanjima drugih ljudi i ne poznaju sebe dovoljno. Supskala *prihvatanje intimnog rizika* u negativnoj korelaciji je s negativnim afektom i prihvatanjem spoljašnjih uticaja i značajnoj pozitivnoj korelaciji s pozitivnim afektom, zadovoljstvom partnerskim odnosom i podrškom partnera. Prema tome, osobe koje su spremne na autentično ponašanje u odnosu, tj. na otvorenu i iskrenu razmenu misli i emocija s partnerom, veruju da poznaju sebe, iskrene su i u drugim odnosima, sklone su pozitivnim emocijama i zadovoljne su odnosom i podrškom koju dobijaju od partnera. Jedno nedavno istraživanje (Grijak, 2018) potvrdilo je povezanost te skale sa zadovoljstvom partnerskim odnosom, što ukazuje na to da pozitivna orijentacija ka međusobnoj razmeni iskrenih misli, motiva i emocija, uz doživljaj slobode da se bude iskren i otvoren prema partneru, doprinosi predviđanju zadovoljstva partnerskim odnosom. To istraživanje pokazalo je da je autentičnost nestabilna u periodu od 10 nedelja, čime su se potvrdili rezultati prethodnih istraživanja (Wood, Linley, Maltby, Baliousis, i Joseph, 2008; Shamsi, Ghamarani, Samadi, i Ahmadzadeh, 2012; Ilhan i Özdemir, 2013; Grégoire, Baron, Ménard, i Lachan-

ce, 2014; Grijak, 2017). Ispitanici su bili studenti u partnerskim vezama, ali nije ispitivana dužina veze, što je ostavilo otvorenim pitanje o tome da li s napredovanjem partnerskog odnosa od neobavezne veze do ozbiljne posvećenosti partneru i trajanjem braka jača i motivacija za iskrenom razmenom osećanja i misli među partnerima. Ranija istraživanja su pokazala da su žene autentičnije u partnerskim odnosima (Lopez i Rice, 2006), što kod nas nije još provereno. Takođe, kod nas do sada nije rađeno nijedno istraživanje koje se bavilo percipiranom autentičnošću partnera u partnerskom odnosu.

Cilj istraživanja prikazanog u radu jeste: utvrditi da li postoji razlika u percepciji partnerove autentičnosti u partnerskom odnosu s obzirom na pol i starost ispitanika, dužinu braka, zadovoljstvo partnerskim odnosom i zadovoljstvo partnerovom podrškom.

## Metod

### *Uzorak*

Uzorak su činila 32 bračna para (N=64) iz Kikinde i Pančeva. Prosečna starost ispitanika bila je 40 godina (AS=40.09; SD=4.62). Dužina braka ispitanika bila je od 4 do 33 godine (AS=15.71; SD=7.55).

### *Instrumenti*

**Autentičnost u partnerskom odnosu.** U istraživanju je korišćena Skala autentičnosti u partnerskim odnosima (Grijak, 2018). Skala autentičnosti u partnerskim odnosima se izvorno sastoji od 22 tvrdnje na koje ispitanici odgovaraju tako što procenjuju u kojoj meri ih svaka stavka opisuje – od 1 (*uopšte me ne opisuje*) do 9 (*vrlo dobro me opisuje*). Skala sadrži dve supskale – *neprihvatanje obmane* ( $n = 12$ ) i *prihvatanje intimnog rizika* ( $n = 10$ ). Za potrebe ovog istraživanja stavke iz izvorne skale preformulisane su tako da ispitanik, zapravo, procenjuje svog partnera. Na primer, stavka supskale *prihvatanje intimnog rizika* „Potpuno sam svoj/a kada sam sa partnerom/kom” preformulisana je u „Potpuno je svoj/a kada je sa mnom”, a stavka supskale *neprihvatanje obmane* „Izbegavam da pominjem određene teme u razgovoru s partnerom/partnerkom” preformulisana je u „Izbegava da pominje određene teme u razgovoru sa mnom”. Takođe, odgovori su prilagođeni tako da odražavaju percipiranu partnerovu autentičnost – od 1 (*uopšte ga/je ne opisuje*) do 9 (*vrlo dobro ga/je opisuje*). Sve stavke supskale *neprihvatanje obmane* rekodiraju se tako da viši rezultati ukazuju na veću autentičnost u ponašanju, a niži rezultati ukazuju na nižu autentičnost u ponašanju. U ovom istraživanju interna konzistentnost ukupnog rezultata nasupskali *prihvatanje intimnog rizika* iznosila je  $\alpha=.76$ , a na supskali *neprihvatanje obmane* iznosila je  $\alpha=.79$ .

**Procena zadovoljstva partnerskim odnosom.** U istraživanju je korišćena jednoajtemska Procena zadovoljstva partnerskim odnosom (Grijak, 2018).

Zadatak ispitanika bio je da procene svoje zadovoljstvo partnerskim odnosom u kom se nalaze na petostepenoj skali od 1 (*uopšte nisam zadovoljan/na*) do 5 (*u potpunosti sam zadovoljan/na*).

**Procena zadovoljstva podrškom partnera.** U istraživanju je korišćena jednoajtemska Procena zadovoljstva podrškom partnera (Grijak, 2018). Zadatak ispitanika je bio da procene svoje zadovoljstvo podrškom koju dobijaju od partnera na petostepenoj skali, od 1 (*uopšte nisam zadovoljan/na*) do 5 (*u potpunosti sam zadovoljan/na*).

### *Postupak*

Istraživanje je sprovedeno među roditeljima dece koja su pohađala Predškolsku ustanovu „Dragoljub Udicki” u Kikindi i Predškolsku ustanovu „Dečja radost” u Pančevu tokom 2017. godine. Ispitanici su na dobrovoljnoj osnovi ispunjavali upitnike. Prethodno im je objašnjen cilj istraživanja, kao i mogućnost da mogu odustati kadgod žele, što niko od njih nije uradio. Jedan roditelj je preuzimao upitnike, jedan za sebe i drugi za svog/ju partnera/ku, i vraćao ih popunjene.

### *Obrada podataka*

Dobijeni podaci su obrađeni u statističkom programu SPSS 17. Od statističkih analiza, sproveden je Vilkoksonov test ekvivalentnih parova radi utvrđivanja da li postoje razlike između muškaraca i žena u percepciji partnerove autentičnosti u partnerskom odnosu. Kruskal–Volisovim testom je provereno da li postoje razlike u percepciji partnerove autentičnosti u partnerskom odnosu s obzirom na starost, dužinu braka, zadovoljstvo partnerskim odnosom i zadovoljstvo podrškom partnera, i to odvojeno – za muškarce i žene. Varijable su kategorisane za potrebe statističkih analiza. Varijable starosti ispitanika i dužine braka ispitanika kategorisane su na osnovu aritmetičke sredine i tako su statistički obrađeni podaci za ispitanike mlađe i starije od 40 godina i koji su u braku manje i više od 15 godina. Na petostepenim skalama za procenu zadovoljstva partnerskim odnosom i podrškom partnera niko od ispitanika nije zaokružio srednji stepen (3 – *ne znam*), te su odgovori ispitanika, a sa ciljem lakše statističke obrade, kategorisani u dve kategorije – DA (4 – *uglavnom sam zadovoljan/na* i 5 – *u potpunosti sam zadovoljan/na*) i NE (2 – *uglavnom nisam zadovoljan/na* i 1 – *uopšte nisam zadovoljan/na*).

### **Rezultati**

Prosečna starost ispitanika bila je 40.09 godina. Do 40 godina starosti bilo je 51.6% ispitanika, a starosti između 41 i 53 godine 48.4% ispitanika. Prosečna dužina braka je 15.7 godina. U braku je između 4 i 15 godina bilo 46%, a

između 16 i 33 godine 54% ispitanika. Partnerskim odnosom je bilo zadovoljno 52 ispitanika (81.25%), a nezadovoljno 12 ispitanika (18.75%). Podrškom partnera je bilo zadovoljno 55 (86%), a nezadovoljno 9 ispitanika (14%).

U Tabeli 1 prikazani su rezultati Vilkoksonovog testa ekvivalentnih parova kojim je ispitano da li postoje razlike u percepciji partnerove autentičnosti između muškaraca i žena.

Tabela 1

*Razlike u percepciji partnerove autentičnosti između muškaraca i žena*

Varijabla		AS	SD	Z	p
<b>Neprihvatanje obmane</b>	Muškarci	44.87	25.68	-.331	.74
	Žene	45.22	25.75		
<b>Preuzimanje intimnog rizika</b>	Muškarci	85.43	11.92	-1.41	.16
	Žene	82.96	13.82		

Rezultati pokazuju da ne postoji statistički značajna razlika između muškaraca i žena u percepciji partnerove autentičnosti u partnerskom odnosu.

U Tabeli 2 prikazani su rezultati Kraskal–Volisovog testa kojim je provedeno da li postoje razlike u percepciji partnerove autentičnosti u partnerskom odnosu kod muškaraca i žena ponaosob, a s obzirom na starost, dužinu braka, zadovoljstvo partnerskim odnosom i zadovoljstvo podrškom partnera.

Tabela 2

*Rezultati Kraskal–Volisovog testa: razlike u percepciji partnerove autentičnosti muškaraca i žena s obzirom na uzrast, dužinu braka, zadovoljstvo partnerskim odnosom i zadovoljstvo podrškom partnera*

			Muškarci		Žene	
			N	$\chi^2$	N	$\chi^2$
<b>Neprihvatanje obmane</b>	S	≤40 god	16	1.69	17	<b>4.01*</b>
		≥41 god	16		15	
	DB	≤15 god	15	3.44	15	2.52
		≥16 god	17		17	
	ZPO	Da	27	2.77	25	2
		Ne	5		7	
	ZPP	Da	28	2.46	27	.78
		Ne	4		5	
<b>Prihvatanje intimnog rizika</b>	S	≤40 god	16	.26	17	3.79
		≥41 god	16		15	
	DB	≤15 god	15	1.75	15	2.76
		≥16 god	17		17	
	ZPO	Da	27	<b>3.81*</b>	25	2.93
		Ne	5		7	
	ZPP	Da	28	2.37	27	.12
		Ne	4		5	

Napomena:  $df=1$ ; S – Starost; DB – Dužina braka; ZPO – Zadovoljstvo partnerskim odnosom; ZPP – Zadovoljstvo podrškom partnera; \* $p<.05$ ; \*\*  $p<.01$ ;

Rezultati Kruskal–Volisovog testa pokazuju da postoji statistički značajna razlika u percepciji partnerove autentičnosti među muškarcima s obzirom na zadovoljstvo partnerskim odnosom, a kod žena s obzirom na starost. Muškarci koji su zadovoljni partnerskim odnosom i žene koje su starosti između 41 i 49 godine (srednji rang za mlađe od 40 godina je 13.38, a za starije od 40 godina je 20.03) u ispitanom uzorku procenjuju da je partnerka/partner spremnija/i na razmenu iskrenih misli i emocija kako bi se održao dobar odnos i da time zaslužuje njihovo poverenje. Razlike u percepciji partnerove autentičnosti s obzirom na ostale varijable nisu statistički značajne ni kod muškaraca ni kod žena.

## Diskusija

Cilj istraživanja prikazanog u radu bio je da se utvrdi da li postoji razlika u percepciji partnerove autentičnosti u partnerskom odnosu s obzirom na pol i starost ispitanika, dužinu braka, zadovoljstvo partnerskim odnosom i zadovoljstvo podrškom partnera.

Dok su ranija istraživanja autentičnosti u partnerskim odnosima pokazala da su žene autentičnije u proceni vlastite autentičnosti u partnerskim odnosima (Lopez i Rice, 2006), ovo istraživanje nije pokazalo da postoje razlike u percepciji partnerove autentičnosti s obzirom na pol. Prema dobijenim rezultatima, muškarci ne opažaju da su žene autentičnije u partnerskom odnosu više nego što žene opažaju autentičnost muškaraca u partnerskom odnosu. Ipak, razlike u percepciji partnerske autentičnosti postoje s obzirom na zadovoljstvo partnerskim odnosom muškaraca i s obzirom na starost žena. Muškarci koji su zadovoljniji odnosom s partnerkom i žene starosti između 41 i 49 godina percipiraju svoje partnerke/partnere autentičnijim. Oni procenjuju odnos stabilnijim i izvesnijim i veruju u autentičnost partnera u odnosu, što vodi više ka ciljevima međusobne povezanosti, a u manjoj meri ciljevima samozaštite. To je u skladu s rezultatima prethodnih istraživanja koja su pokazala da je transparentnost u motivima povezana s percipiranom partnerovom autentičnošću (Murray i Holmes, 2009; Wickham, 2013). Razvojno gledano, ispitanici starosti između 37 i 43 godine u prelaznoj su fazi između mladog i srednjeg odraslog doba, koje se često označava kao razvojna životna kriza usled brojnih razvojno specifičnih zadataka koje osoba treba da ispuni, a koji se, uglavnom, odnose na preispitivanje ostvarenosti ciljeva postavljenih u prethodnoj fazi i na definisanje novih ciljeva u narednoj fazi odraslog doba. Ulaskom u srednje odraslo doba, trebalo bi da su definisani i ciljevi partnerskog odnosa, a u ovom istraživanju se pokazalo da su ispitanici definisali ciljeve povezanosti sa svojim partnerom. Jedno novije istraživanje (Grijak, 2018) pokazalo je da je zadovoljstvo podrškom partnera povezano s procenom vlastite autentičnosti u partnerskom odnosu, a u ovom istraživanju se ta varijabla nije pokazala značajnom za percepciju autentičnosti partnera

ni kod muškaraca ni kod žena, što ukazuje na to da je osobi podrška partnera važna kako bi mogla otvoreno izražavati vlastite misli i emocije.

## Zaključak

Na osnovu prikazanih rezultata, može se zaključiti da ne postoje razlike između muškaraca i žena u percepciji partnerove autentičnosti. Ipak, muškarci će svoje partnerke percipirati autentičnim ako su zadovoljni partnerskim odnosom u kom se nalaze, bez obzira na starost, zadovoljstvo podrškom koju dobijaju od partnerki i dužinu njihovog braka. Žene starosti između 41 i 49 godine percipiraće svoje partnere autentičnim, bez obzira na zadovoljstvo partnerskim odnosom u kom se nalaze, zadovoljstvo podrškom koju dobijaju od partnera i dužinu njihovog braka.

Očekujemo da ovo istraživanje pruži doprinos detaljnijem ispitivanju autentičnosti i ciljevima partnera u odnosu zato što je prvo kod nas koje je pokušalo da otkrije uslove i procese koji utiču na autentičnost u partnerskom odnosu. Istraživanje je odgovorilo i na pitanja koja su otvorena u istraživanjima autentičnosti kod nas (Grijak, 2017, 2018), a koja se odnose na razlike u autentičnosti između muškaraca i žena, kao i da li s napredovanjem partnerskog odnosa od neobavezne veze do ozbiljne posvećenosti partneru i trajanjem braka jača i motivacija za iskrenom razmenom osećanja i misli među partnerima.

Istraživanje ima nekoliko ograničenja, prvenstveno u pogledu postupka istraživanja, ispitanih varijabli i veličine uzorka. Opisani postupak istraživanja mogao bi da utiče na razlike između muškaraca i žena, te je sugestija da se u narednim istraživanjima obezbedi da partneri ne mogu da imaju uvid u odgovore partnera/partnerke. U narednim istraživanjima bi varijablu *zadovoljstvo partnerskim odnosom*, a naročito varijablu *zadovoljstvo podrškom partnera*, trebalo ispitivati pouzdanije, sa više definisanih stavki. Dalje, nije ispitano roditeljstvo kao mogući faktor nestabilnosti interpersonalnog poverenja u prvim godinama braka. S obzirom da je roditeljstvo jedna od razvojnih životnih kriza, bilo bi značajno proveriti u narednim istraživanjima da li postoji povezanost između roditeljstva i percepcije autentičnosti u partnerskom odnosu. Takođe, u ovom istraživanju nisu ispitivani ni obrasci afektivne vezanosti kod partnera koji, prema teorijama iz razvojne psihologije, utiču na partnerske odnose. Možemo pretpostaviti da će partneri sa sigurnim obrascem afektivnog vezivanja biti spremniji na autentično ponašanje u partnerskom odnosu i percepciju autentičnosti partnera, te da će težiti ciljevima povezanosti u odnosu, dok će partneri sa izbegavajućim, odbacujućim i preokupiranim obrascem afektivnog vezivanja biti više skloni nepoverenju u partnerove motive u odnosu i ciljevima samozaštite. Naredna istraživanja trebalo bi usmeriti ka ispitivanju veza između autentičnosti u partnerskim odnosima i nekim od predloženih psiholoških varijabli.



## Reference

- Brunell, A.B., Kernis, M.H., Goldman, B.M., Heppner, W., Davis, P., Cascio, E.V., i Webster, G.D. (2010). Dispositional authenticity and romantic relationship functioning. *Personality and Individual Differences*, 48(8), 900–905. doi:10.1016/j.paid.2010.02.018
- Cole, T. (2001). Lying to the One you Love: The Use of Deception in Romantic Relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 18(1), 107–129. doi:10.1177/0265407501181005
- Cutrona, C.E., Russell, D.W., i Gardner, K.A. (2005). The Relationship Enhancement Model of Social Support. U T.A. Revenson, K. Kayser, i G. Bodenmann (Ur.), *Decade of behavior. Couples coping with stress: Emerging perspectives on dyadic coping*. (str. 73–95). Washington: American Psychological Association (APA). doi:10.1037/11031-004
- DePaulo, B.M., i Kashy, D.A. (1998). Everyday lies in close and casual relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(1), 63–79. doi:10.1037//0022-3514.74.1.63
- Fincham, F.D., i Bradbury, T.N. (1992). Assessing attributions in marriage: The Relationship Attribution Measure. *Journal of Personality and Social Psychology*, 62(3), 457–468. doi:10.1037//0022-3514.62.3.457
- Grégoire, S., Baron, L., Ménard, J., i Lachance, L. (2014). The Authenticity Scale: Psychometric properties of a French translation and exploration of its relationships with personality and well-being. *Canadian Journal of Behavioural Science / Revue canadienne des sciences du comportement*, 46(3), 346–355. doi:10.1037/a0030962
- Grijak, D. (2017). Psychometric evaluation of the authenticity scale on the sample of students in Serbia. *Psihologija*, 50(1), 85–99. doi:10.2298/psi160504001g
- Grijak, Đ. (2018). Validacija srpske adaptacije skale autentičnosti u partnerskim odnosima – (AIRS). *Primenjena psihologija*, 11(1), 89–104. doi:10.19090/pp.2018.1.89–104
- Hodgins, H.S., i Knee, C.R. (2002). The integrating self and conscious experience. U E.L. Deci i R.M. Ryan (Ur.), *Handbook of self-determination research*. Rochester, NY: University of Rochester Press. str. 87–100.
- Hodgins, H.S., Weibust, K.S., Weinstein, N., Shiffman, S., Miller, A., Coombs, G., i Adair, K.C. (2010). The Cost of Self-Protection: Threat Response and Performance as a Function of Autonomous and Controlled Motivations. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 36(8), 1101–1114. doi:10.1177/0146167210375618
- İlhan, T., i Özdemir, Y. (2013). Adaptation of Authenticity Scale to Turkish: A validity and Reliability Study. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 5(40); 142–153.
- Kernis, M.H. (2003). Target article: Toward a Conceptualization of Optimal Self-Esteem. *Psychological Inquiry*, 14(1), 1–26. doi:10.1207/s15327965pli1401\_01
- Knee, C.R., Lonsbary, C., Canevello, A., & Patrick, H. (2005). Self-determination and conflict in romantic relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 89(6), 997–1009. doi:10.1037/0022-3514.89.6.997

- Lopez, F.G., i Rice, K.G. (2006). Preliminary development and validation of a measure of relationship authenticity. *Journal of Counseling Psychology*, 53(3), 362–371. doi:10.1037/0022-0167.53.3.362
- Maslow, A.H. (1968). *Toward a psychology of being*. New York: D. Van Nostrand. 2nd ed.
- Metts, S. (1989). An Exploratory Investigation of Deception in Close Relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 6(2), 159–179. doi:10.1177/026540758900600202
- Murray, S.L., i Holmes, J.G. (2009). The architecture of interdependent minds: A motivation-management theory of mutual responsiveness. *Psychological Review*, 116(4), 908–928. doi:10.1037/a0017015
- Neff, K.D., i Harter, S. (2002). The authenticity of conflict resolution among adult couples: Does women's other-oriented behavior affect their true selves. *Sex Roles*, 47(9/10), 403–417. doi:10.1023/a:1021692109040
- Peterson, C. (1996). Deception in Intimate Relationships. *International Journal of Psychology*, 31(6), 279–288. doi:10.1080/002075996401034
- Reis, H.T., Collins, W.A., i Berscheid, E. (2000). The relationship context of human behavior and development. *Psychological Bulletin*, 126(6), 844–872. doi:10.1037//0033-2909.126.6.844
- Rempel, J.K., Holmes, J.G., i Zanna, M.P. (1985). Trust in close relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, 49(1), 95–112. doi:10.1037/0022-3514.49.1.95
- Rogers, C.R. (1961). *On becoming a person: A therapist's view of psychotherapy*. London: Constable.
- Shamsi, A., Ghamarani, A., Samadi, M., i Ahmadzadeh, M. (2012). The Study Of The Validity And Reliability Of The Authentic Personality Scale. *Journal Of Psychological Models and Methods*, 2(8); 87–99.
- Snyder, M. (1987). *Public appearances/private realities: The psychology of self-monitoring*. New York: Freeman.
- Wickham, R.E. (2013). Perceived authenticity in romantic partners. *Journal of Experimental Social Psychology*, 49(5), 878–887. doi:10.1016/j.jesp.2013.04.001
- Wood, A.M., Linley, P.A., Maltby, J., Baliousis, M., i Joseph, S. (2008). The authentic personality: A theoretical and empirical conceptualization and the development of the Authenticity Scale. *Journal of Counseling Psychology*, 55(3), 385–399. doi:10.1037/0022-0167.55.3.385

## **Differences between Men and Women in the Perception of Partner's Authenticity**

**Đurđa Grijak**

*University of Novi Sad, "Mihajlo Pupin" Technical Faculty*

The research was conducted to determine whether there were differences in the perception of partner's authenticity depending on the respondents' gender and age, the length of marriage, satisfaction with the relationship and satisfaction with the support of the partner. Respondents were 32 married couples (N=64), with the average age of 40 years. The length of marriage of the respondents ranged from 4 to 33 years. The Authenticity in Relationships Scale (Grijak, 2018) was used in the research. The results showed no statistically significant differences between men and women in the perception of partner's authenticity. However, there were differences in the perception of partner's authenticity with respect to the satisfaction with the relationship in men, as well as with respect to the age of women. The men who are more satisfied with the relationship with their partner and the women aged between 41 and 49 perceive their partners as more authentic. The presented research is a significant contribution to a more detailed interpersonal examination of authenticity and the goals of partners in a relationship.

**Key words:** authenticity in a relationship, partners' interconnectivity